

STATEČNÁ MÁŠA A ŠEPTAJÍCÍ SLON

Michaela Narecki

Statečná Máša a šeptající slon

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Michaela Narecki

Statečná Máša a šeptající slon – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

STATEČNÁ MÁŠA A ŠEPTAJÍCÍ SLON

Michaela Narecki

2026

● ■ pointa

Děkujeme našim partnerům, díky kterým
mohl příběh Statečné Máši a šeptajícího slona
doputovat až ke svým čtenářům.

www.direct.cz

www.zazitsrilanku.cz

Text a ilustrace © Michaela Narecki, 2026

ISBN v tištěné verzi 978-80-267-5326-1

ISBN e-knihy 978-80-264-5480-0 (1. zveřejnění, 2026) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-264-5481-7 (1. zveřejnění, 2026) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-264-5474-9 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

JAK MÁŠA POTKALA ŠEPTAJÍCÍHO SLONA

Vkoutě rozlehle zahrady se v prvních březnových paprscích vyhříval zrzavý voříšek a opodál ve stínu keře ležela růžová pískací hračka ve tvaru slona. Máša, tak se pejsek jmenoval, byla voříšek z psiho útulku. Už si nepamatovala, jak se do něj dostala. Pamatovala si jen zimu, špínu a hlad před útlkem. Vzpomínala si až na den, kdy si pro ni přišli její noví páníčci. Neví už, kolik času od toho dne uplynulo, zato moc dobře ví, jak ji její lidé mají rádi. Také ona je miluje. Dávají jí její nejoblíbenější pochoutku – sušené vepřové ouško. To je dobrota!

Kromě toho, že je Máša mlsná a hravá, je také trochu plachá a opatrná. To je vlastnost, kterou se naučila v době před útlkem.

Toho dne se fenka nemohla nabažit přicházejícího jara. Zrzavý kožíšek nastavovala sluníčku, čumáčkem nasávala vzduch prosycený novými a svěžími vůněmi a naslouchala zvukům, které během zimy utichly. Máša měla stejně jako všichni psi vytríbený sluch a dokázala slyšet i to, co zůstávalo lidským uším skryto. Třeba to, že pod zemí ryje krtek nebo jak včelky na druhém konci zahrady přilétají opylovat kvetoucí krokusy. Nej-

častěji však s přivřenýma očima naslouchala hlasům štěbetajících ptáků.

Dnes se jí však jejich hlasy zdály poněkud zvláštní. Nebylo to obvyklé čimčarání a švitoření.

Několikrát si dokonce pomyslela, že zaslechla svoje jméno.

„Máááášššooo! Máááášššooo!“

Vůbec se jí to nové štěbetání nelíbilo. Pomyslela si, že si z ní snad ptáčci dělají legraci. Vycenila tedy zuby a tiše zavrčela, aby kosům dala najevo, že z ní si šoufky rozhodně dělat nebudou.

„Máááášššooo! Máááášššooo!“

V tom si uvědomila, že zvuk nepřichází shora. Ptáci to tedy být nemohou! Vyskočila na všechny čtyři, naježila srst a tentokrát zavrčela pořádně nahlas. Ani to ale nepomohlo, naopak zvuky byly hlasitější a hlasitější.

Máša ze všech sil napnula uši a všimla si, že zvuk k ní přichází zpod nedalekého keře.

„No tak, Mášo! Tady jsem! Buď tak hodná a vezmi mě do tlamičky a polož mě taky na chvíli na sluníčko.“

Fenka nevěřila vlastním očím a uším. Ze stínu k ní totiž hovořila její oblíbená pískací hračka.

Ta přece... nemůže mluvit!

Váhavě k růžovému slonovi přistoupila, vzala ho do tlamičky a vrátila se s ním zpátky na slunce, kde si ho položila k tlapkám.

„Děkuju ti, Mášo. V tom stínu už mi začínala být pěkná kosa! Dovol mi, abych se ti představil.

Jsem Haflí, jeden z duchů psího světa,“ promluvila hračka tichým a klidným hlasem.

„Takže... takže ty nejsi můj sloník?“ podivila se fenka a zakňučela.

„Jsem – a nejsem,“ odpověděla hračka. „Jednou za čas, když vidím, že mě nějaký pejsek potřebuje, vtě-
lím se do jeho oblíbené hračky.“

Máša neměla pocit, že by od ní něco chtěla, zvláště pak, když šlo o gumovou hračku, ačkoliv ji měla velice ráda.

„Dobrá,“ zavrčela tedy jen pod vousy, „když myslíš, můžeš se mnou pár dní zůstat. Nebude ti ale teď vadit, když tu budeme ještě chvíli odpočívat?“

Otevřela oko a mrkla na slona. Ten už ale opět vypadal jako úplně obyčejná pískací hračka.

JAK MÁŠA SEBRALA VŠECHNU ODVAHU

„**A**hoj Mášo! Jak se máš?“ ozval se po pár dnech růžový slon.

Máša zrovna čuchala u plotu zahrady, aby zjistila, kdo se kolem ní v poslední době procházel. Fenka se pořádně vystrašila, když na ni hračka promluvila. Na ježila srst a vylekaně zaštěkala. Už na Haflího úplně zapomněla!

V první chvíli si pomyslela, že na ni přes plot zahrady mluví nějaký cizí pes. A ona se cizích psů a jiných zvířat tak strašně bojí... To by Haflí mohl přeci vědět, když je ten duch z psího světa!

„A-a-a... ahoj,“ štekla Máša. „Ty jsi mě ale vylekal!“ dodala. „Vidiš támhleto uvolněnou plaňku?“ natáhnul růžový slon chobot směrem k plotu. A opravdu – jedna z planěk visela jen taktak, stačilo by do ní strčit čumáčkem a vznikla by díra, kterou by se Máša klidně dokázala protáhnout. To bylo velice zvláštní, protože Máša by přísahala, že ještě před chvílí byl celý plot úplně v pořádku.

„Co kdybychom se šli trochu projít, co říkáš?“

Fenka zaváhala, nakonec ale vzala slona do tlamičky a protáhla se i s ním dírou.

„Cítím, že nás dnes čeká něco velkého,“ sdělil Haflí.
„Ale neboj se, jsem tu s tebou!“

V ten den slunce jemně hrálo a vzduch voněl první trávou. Procházka Máše a Haflímu příjemně ubíhala. Po nějaké době dvojice došla na kraj smrkového lesa. Když do něj vstoupili, pohltily je stíny stromů a vzduch se ochladil. Bylo zde krásně, les měl v sobě cosi tajemného a kouzelného.

Máše se zde líbilo až do okamžiku, kdy znenadání zaslechla zvláštní skučení. Fenka se okamžitě vystrašila.

Takové zvuky může vydávat jedině nějaké velké zlé zvíře, které mi určitě bude chtít ublížit! Co mám dělat? Vzít nohy na ramena, nebo se připravit k útoku na neznámého tvora?

Haflímu neuniklo, jak Máša ztuhla a naježila srst, proto řekl:

„Jen klid, Mášo, není se čeho bát. Zkusme zjistit, odkud ty zvuky přicházejí.“

Fenka chtěla něco namítnout, ale v tom se skučení ozvalo znovu. Udělala váhavě pár kroků a opatrně došla k potoku, který se lesem táhl jako stříbrná nit. A za potokem ho uviděla! To zvíře, které vydávalo ty příšerné zvuky! Máša v nich poznala volání o pomoc:

„Auuu, auuu, to to bolí, pomozte mi někdo, prosím! Auuu, auuu!“

Podle hlasitého křiku si Máša myslela, že zvíře bude obrovské. Jaké však bylo její překvapení, když zjistila,

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Statečná Máša a šeptající slon.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.